

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/402/ /2010. RP.

Tárgy: panasz elbírálása
Ea: dr. Zsólyomi Emese r. alezr.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos képviselőként Győző Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Győző Gábor ügyvéd, 1038 Budapest, Ráby Mátyás u. 63.) által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 340/2010. (VI. 16.) számú állásfoglalása megállapításaira, valamint a Kúria Kfv. II. 37.121/2013/8. számú ítéletében foglaltakra – a rendőri intézkedés elleni panasznak a ruházat-átvizsgálása, és az orvosi ellenőrzés elmaradása tekintetében

h e l y t a d o k.

A panasz egyéb részei vonatkozásában a 2011. augusztus 30-án a 29000/105/402-68/2010. RP. számon hozott határozatban foglaltakat fenntartom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos, dr. Győző Gábor jogi képviselő útján
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszost 2010. március 1. napjának éjjelén, hét hónapos terhesen állították elő a Budapesti Rendőr-főkapitányság II. Kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés ellen az alábbi okok miatt terjesztett elő panaszt.

- 1.) elfogásának és előállításának jogalapja és időpontja;
- 2.) a rendőrök nem tettek eleget törvényben foglalt azonosítási kötelezettségüknek;
- 3.) ruházatát – mielőtt azt felvette volna – átkutatták;
- 4.) a magánlakásban történt rendőri intézkedés, a lakás átvizsgálása;
- 5.) mobiltelefonjának a kikapcsoltatása;
- 6.) a szolgálati gépkocsit vezető rendőr közúti közlekedési szabályszegései, és az út időtartama;
- 7.) az előállítás időtartama;
- 8.) a ruházatátvizsgálás fogatosításának módja;
- 9.) orvosi ellátásának elmaradása;
- 10.) nem megfelelő tájékoztatása a panaszjogáról;
- 11.) az előállító helyiség és a mosdó higiéniai körülményei;
- 12.) a neki felkínált élelmiszer minősége;
- 13.) az öt étellel kínáló rendőrnő által tett kijelentések.

A Panasztestület állásfoglalásában a panaszt alaposnak találta, és megállapította, hogy a vizsgált ügyben alapjogokat súlyosan sértő intézkedésre került sor. A rendőri intézkedések sértették a panaszos tisztességes eljáráshoz, személyes szabadsághoz és személyi integritáshoz, az emberi méltósághoz és a testi épséghez és egészséghez való jogát, továbbá az embertelen, megalázó bánásmód tilalmába ütköztek.

A 2010. július 7-i hatállyal folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárás felfüggesztésre került 2010. július 20-án. E végzés ellen dr. Gyöző Gábor, a panaszos képviselőjében, bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett. A hatóság saját hatáskörben a felfüggesztésre okot adó körülményeket felülvizsgálta és döntött az eljárás továbbfolytatásáról, melynek során 2010. október 15-én a panaszt 29000/105/402/38/2010.RP. számú határozatában elbírálta, annak részben helyt adott.

A közigazgatási hatósági eljárás során a meghallgatott tanúk kérelmezték adataik zártan történő kezelését, melyet a hatóság 29000/105/402/20-24. számú végzéseiben elrendelt. E végzések ellen a panaszos jogi képviselője bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Fővárosi Bíróság a 27.Kpk.46.305/2010.- 27.Kpk.46.309/2010. ügyszámokon elbírált felülvizsgálati kérelmeket a tanúk személyazonosító adatainak zárt kezelése tekintetében alaposnak találta, és megállapította, hogy a rendőrség jogszabálysértő módon rendelte el a tanúk adatainak zártan kezelését, tekintettel arra, hogy a mérlegelési jogkörben hozott döntése nem felelt meg az azzal szemben támasztott jogszabályi előírásoknak. A bíróság, ezért a hivatkozott végzéseket hatályon kívül helyezte, a hatóságot pedig e tekintetben új eljárásra kötelezte.

A lefolytatott új eljárás során, 2011. június 30-án megtörtént a 2010. október 15-én 29000/105/402/38/2010.RP. számon hozott határozat visszavonása, melynek elsődleges indokaként az új eljárás lefolytatásának kötelezettsége szolgált, melynek során valamennyi tanú ismételt meghallgatása vált szükségessé.

Az újabb eljárás során 2011. augusztus 30. napján 29000/105/402/68/2010. RP. számon hozott határozat a rendőri intézkedés elleni panaszt a magánlakás sérthetlenségéhez

és a személyes adatok védelméhez való jog, az élethez és a testi épséghez való jog, az emberi méltósághoz való jog, az egészséghez való jog, a jogorvoslathoz való jog, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében elutasította, ugyanakkor a személyes szabadsághoz való jog sérelme tekintetében a panasznak helyt adott.

Panaszos jogi képviselője útján kereseti kérelemben támadta a határozatot, amely álláspontja szerint törvénytörő, mivel hatóságunk a tényállás feltárási kötelezettségének nem tett eleget, amikor az előállító helyiség fizikai állapotával kapcsolatos panaszát vizsgálta; az előállító körlet folyosóján történő ruházat átvizsgálása kapcsán sérült az emberi méltósághoz való joga. Az előállítás időpontját kifogásolva arra utalt, hogy annak megválasztása jogsértő volt, különös tekintettel arra, hogy az elővezetésről rendelkező határozat az elővezetés helyét és idejét meghatározta, így nem a legrövidebb ideig tartott a visszatartása, és az arányosság követelményének sem felelt meg a rendőri intézkedés. Kifogásolta továbbá, hogy orvosi vizsgálatára nem került sor, és nem engedték, hogy a panaszos élettársának édesapját értesítse. A jogi képviselő értesítésére vonatkozó panaszt az eljárás során visszavonta.

A Fővárosi Törvényszék 27.K.34.159/2011/4. sz. ítéletével a határozatot teljes körűen hatályon kívül helyezte, és a hatóságot új eljárásra kötelezte. Ugyanezen a napon 27.K.34.159/2011/4-I. számon hozott kiegészítő ítéletével a 4. sorszámú ítélet első bekezdését azzal egészítette ki, hogy a bíróság a hatóság határozatának panaszt elutasító részét helyezte hatályon kívül és e körben kötelezte a hatóságot új eljárás lefolytatására.

Az ítélet indokolásában a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy a határozat az előállító-helyiség és a mosdó fizikai állapotával kapcsolatosan nem állapított meg tényállást, arra hivatkozva, hogy azt nem lehetett pontosan rekonstruálni. Ebből eredően a mulasztás következtében a panasz ezen része lényegében kivizsgálatlan maradt. Az ítélet rámutatott arra, hogy a rendőri intézkedés, illetőleg az az elleni panasz előterjesztése között egy hét telt el, így az előállító-helyiség és a mosdó állapotának a rekonstruálására a hatóságnak lett volna lehetősége, annak nem volt akadálya. E körben a panaszos jogi képviselője által előterjesztett keresetet alaposnak találta.

Az előállítás időpontjával kapcsolatban az ítélet az Rtv. 15. § (1) és 33. § (1) bekezdés b) pontjára utalással megállapította, hogy az elfogás, illetve az előállítás vonatkozásában a rendőröknek nincs mérlegelési lehetősége, annak kötelesek eleget tenni, és amennyiben az adott személy feltalálható, kötelesek őt elfogni és előállítani. Figyelemmel arra, hogy a jogszabály nem határozza meg az elfogás, illetve előállítás időpontját, ezért arra a megállapításra jutott, hogy a hatóság e körben jogszabálysértést nem követett el.

A ruházat átvizsgálásával kapcsolatos panaszosi kifogás tekintetében a Fővárosi Törvényszék az intézkedéskor hatályos Alkotmány (a továbbiakban: Alkotmány) 54. § (1) bekezdésére, az Rtv. 2. § (1) bekezdésére, 17. § (1) bekezdésére, a 31. § (1)-(2) bekezdéseire, továbbá az intézkedéskor hatályban lévő Szolgálati Szabályzatról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 51. § (3) bekezdésére utalt. Megállapította, hogy a rendőrség nem biztosított zárt helyiséget a panaszos ruházat-átvizsgálására, így fennállt annak az objektív lehetősége, hogy a folyosó beugrójában a panaszost megláthatják. Önmagában ez megalapozza azt, hogy a panaszos emberi méltóságát a rendőri intézkedés során megsértették. A panaszosi szubjektum oldaláról közelítve az ítélet kiemelte, hogy a panaszosnak arról nem volt tudomása, hogy a folyosórész megközelítését biztosító ajtók zárhatók-e, ahhoz kinek van kulcsos hozzáférése, illetőleg az ajtókon keresztül belépve őt bárki megláthatja-e. A bíróság elfogadta a hatóság azon érvelését, hogy a ruházat-átvizsgálást a vonatkozó jogszabály előírta, azonban kiemelte, hogy e körben az emberi méltóságot köteles tiszteletben tartani a rendőrség. Mindezek alapján levonta azt a következtetést, hogy a panaszossal szemben foganatosított ruházat-átvizsgálás helyszíne (arra

nem egy zárt helyiségben került sor) alkalmas volt arra, hogy a panaszost megalázza, emberi méltósághoz való jogában megsértse.

Az előállító-helyiségben történő elhelyezést megelőző orvosi vizsgálat elmaradása körében a Fővárosi Törvényszék az Rtv. 17. § (1) bekezdésében, a 18. § (2) bekezdésében, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 51. § (3) bekezdésében foglaltakat vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az orvosi ellátás kötelező volta nem a panaszos kérésétől, igényétől függ, azt a rendőrségnek kell vizsgálnia és eldönteni, hogy az érintett személy szorul-e orvosi ellátásra. A bíróság álláspontja szerint azzal, hogy a panaszos a rendőri intézkedés foganatosításakor előrehaladott idejű terhes volt, továbbá, hogy a fogva tartás nyilvánvalóan további izgalmakat okozott számára, a rendőrségtől elvárható lett volna, az orvosi ellátás biztosítása, ezért az ezzel kapcsolatban előadott kereseti kérelmet alaposnak találta.

Az étkeztetéssel kapcsolatban előadottak tekintetében azokat alaptalannak ítélte és rámutatott arra, hogy a panaszos akként nyilatkozott, hogy amennyiben előállításának időtartama meghaladja az 5 órát, akkor kéri ételmezés biztosítását. A panaszos nem jelezte, hogy speciális étrendre, vagy diétára lenne szüksége, továbbá a számára felajánlott és biztosított ételmelet maga utasította el, amely saját választásán múlt.

Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék a határozatot hatályon kívül helyezte és hatóságunkat új eljárás lefolytatására kötelezte azzal, hogy előírta az előállító-helyiség és a mosdó fizikai állapotával kapcsolatos tényállás feltárását és megfelelő tényállás alapján az e körben előadott panasz elbírálását, valamint rögzítette, hogy a hatóság köteles figyelembe venni, hogy a panaszos ruházat-átvizsgálással kapcsolatos kifogását és az orvosi vizsgálat elmaradásával kapcsolatban a bíróság helyt adott.

A jogerős ítélet ellen a hatóság jogi képviselőjében eljárva az Országos Rendőr-főkapitányság felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és jogszerű határozat meghozatalát kérte. A felülvizsgálati kérelemben előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 215. §-ában foglaltakat, tekintettel arra, hogy a bíróság ítéleti rendelkezésével a határozatot a maga teljességében hatályon kívül helyezte és ezáltal a kereseti kérelmen túlterjeszkedett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 225. § (6) bekezdésében foglaltakat, amikor tévedését e rendelkezés alapján korigálta, és az ítélet rendelkező részét kiegészítette. Rámutatott arra, hogy a panaszos jogi képviselője keresetében kizárólag a panaszának elutasítását tette kifogás tárgyává, így a határozat teljes hatályon kívül helyezése indokolatlan és a kereseti kérelmen túlmutató volt. Állította továbbá, hogy az ítélet rendelkező része és az indokolása egymással ellentmondásban áll, és azáltal, hogy a bíróság a panaszosi keresetet az elfogás és előállítás időpontjának megválasztásával és az ételmezésével kapcsolatos kifogást illetően nem találta megalapozottnak és indokoltnak a Pp. 339. § (1) bekezdését sérti a határozat teljes hatályon kívül helyezése. Utalt arra, hogy az általa meghozott határozatnak jól elkülöníthető részei voltak, így a bíróság nem volt akadályozott abban, hogy részbeni hatályon kívül helyezéssel rendelkezzen. A felülvizsgálati kérelemben utalt a Ket. 109. § (4) bekezdésére, melyet megítélése szerint az elsőfokú bíróság megsértett akkor, amikor az új eljárásra vonatkozó utasításai körében arra kötelezte a hatóságot, hogy vegye figyelembe az emberi méltóság megsértésével és az orvosi vizsgálat elmaradásával kapcsolatos panaszok bíróság általi elfogadását, mivel ezzel a bíróság hatáskört vont el a hatóságtól és a Pp. 339. § (1) bekezdésének fő szabályával ellentétesen nem élt a kasszációs jogkörével. Megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás több tekintetben nem felel meg a bizonyítékok tartalmának, ezért iratellenes, az ítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat. Álláspontja szerint a bíróság a tényállást tévesen állapította meg, mivel a határozat tartalmaz megállapítást az előállító-helyiség és a

mosdó higiéniai állapotával kapcsolatosan (határozat 20. oldal 11. pont 2. bekezdése), továbbá arra, hogy ezeket a megállapításokat a rendőri jelentésre, a rendkívüli örök tanúvallomására, továbbá a fogdakönyv bejegyzéseire alapította. Az ítélet e körben logikailag hibás megállapításokat tartalmaz különös figyelemmel arra, hogy a bíróság olyan bizonyításra kötelezte a hatóságot, amelyet már lefolytatott.

A ruházat-átvizsgálással kapcsolatban a felülvizsgálati kérelem rámutatott arra, hogy nem a panaszosnak, hanem a hatóságnak kellett biztosnak lennie abban, hogy a vizsgálatnak nem lehetnek tanúi. Ennek a feltételeit megteremtette, így nem szenvedett csorbát az átvizsgált személy emberi méltósága

Az orvosi vizsgálat elmaradása kapcsán a felülvizsgálati kérelem kifejtette, hogy a Szolgálati Szabályzat 51. § (3) bekezdése alapján azt csak szükség esetén kell elvégezni. Tanúnyilatkozatok alapján megállapítható, hogy a rendőrség teljes mértékben a tőle elvárható módon járt el a panaszos terheességének ismeretében, nem merült fel olyan ok, amely az orvosi vizsgálat elvégzésére indokot adott volna.

A panaszos jogi képviselője által előterjesztett felülvizsgálati kérelem az elsőfokú bíróság ítéletének hatályban tartását kérte. Ugyanakkor elfogadta, hogy az ítélet tényállása pontatlanságokat tartalmaz, azonban azokat nem tartotta az ügy érdemi elbírálására kihatással lévőnek.

II.

A Kúria ítéletében megállapította, hogy a hatóság felülvizsgálati kérelme az eljárási kifogás tekintetében alapos, az anyagi kifogások tekintetében kisebb részben alapos.

A Kúria az eljárási kifogás (az ítélet kiegészítése körében előadott kifogásokra reagálva) kapcsán megállapította, hogy a Pp. 225. § (6) bekezdés szerinti intézkedés (az ítélet kiegészítésének jogintézménye) nem alkalmas a rendelkező rész korrigálására, mert az ítélet hivatalból történő kiegészítésére akkor van lehetőség, ha a bíróság olyan kérdéstről nem rendelkezett, melyről jogszabály alapján köteles lett volna határozni, ezért e körben a felülvizsgálati kérelemnek helyt adott.

Az ítélet érdemét illetően a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perben releváns tényállást helyesen állapította meg, még akkor is ha ítélet néhány helye pontosításra szorul.

Az ítélet kitért arra, hogy a peres felek felülvizsgálati kérelemmel nem támadták az ítéletnek az előállítás időpontja és az élelmezés körében benyújtott panaszt elutasító határozati rendelkezésekkel szemben előterjesztett keresetet elutasító rendelkezéseit, ezért azok nem képezték a felülvizsgálat tárgyát. A kereseti kérelem e körben történő elutasítását a Kúria tényként kezelte.

A Kúria két kérdéskörben utasította új eljárás lefolytatására a hatóságot:

- a panaszos ruházatának átvizsgálása kapcsán előadott panasz tekintetében;
- a panaszos orvosi ellenőrzésének elmaradása kapcsán előadott panasza tekintetében.

A Kúria ítéletében rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a panaszos ruházatának az átvizsgálása kapcsán előadott kifogásait érdemben helyesen bírálta el és okszerű, logikus indokát adta döntésének. Ezen kívül utalt az Alkotmány 54. §-ára, valamint az Rtv. 2. § (1) bekezdésre, 17. § (1) bekezdése és a 31. § (1)-(2) bekezdéseire, valamint a Szolgálati

Szabályzat 51. § (3) bekezdésére, miszerint a ruházat-átvizsgálás során tiszteletben kell tartani az emberi méltóságot. Ezen alapelv érvényesülését minden esetben az ügy egyedi körülményei alapján lehet vizsgálni. A rendőrségi előállítás során végzett ruházat-átvizsgálásnak nincsenek részletes szabályai, azt sem az Rtv., sem a Szolgálati Szabályzat nem írja elő, hogy pontosan hol kell elvégezni. Az azonban iránymutató, hogy milyen alapelvet kell érvényre juttatni. Az emberi méltóság tiszteletben tartása feltételezik az egyénre, a személy egyedi körülményeire tekintettel lévő intézkedés elvégzését. Ez okból nem felel meg a törvényi követelményeknek, ha a várandós személy ruházatát, a felső ruházat eltávolítás mellett nem egy zárt helyiségben, hanem egy folyosó beugrójában végzik el. Az állapota folytán egyébként is jelentős egyéni érzékenységgel bíró panaszos okkal érezhette kiszolgáltatottnak magát, megalázónak az eljárást, és indokoltan tette kifogás tárgyává ezt az elintézési módot.

Az orvosi ellenőrzés kapcsán a Kúria ítéletében utalt az elsőfokú bíróság döntésére, miszerint okszerűen tekintette alaposnak az orvosi ellenőrzés elmaradása miatti panaszosi kifogást. A fent már idézett jogszabályhelyek alapján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra, a következtetésre, hogy nem az egyéni megítélés, az egyéni igény, hanem a nyilvánvalóan észlelhető egészségügyi állapot alapján dönthető el, hogy az orvosi vizsgálat szükséges. A panaszos esetében nyilvánvalóan észlelhető volt a terhesség előrehaladott állapota, általánosan ismert az is, hogy az előállítás egy stressz helyzetet jelent, amely a várandóságot, az állapotos személy egészségi állapotát negatívan befolyásolhatja. A gondos, az élethez, testi épséghez való jogot, és a fogva tartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzését érvényre juttató eljárásban e nyilvánvaló tények alapján nem maradhatott volna el a fogda orvos vizsgálata.

A Ket. 109. § (4) bekezdése értelmében a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

Fentiek alapján az e két körben előadott panasznak helyt adok.

III.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén alapul, miszerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A döntés az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás keretében történt meg.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- intézkedéskor hatályos Alkotmány 54. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 206. § (1) bekezdése, 215. §-a, a 225. § (6) bekezdése a 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése és a 339. § (1) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés e) pont, 109. § (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdése és (4) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdése, 18. § (2) bekezdése, 31. § (1)-(2) bekezdései, 33. § (1) bekezdés b) pontja, 93/A. § (7) és (9) bekezdései;
- az intézkedéskor hatályban lévő Szolgálati Szabályzatról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 51. § (3) bekezdése.

Budapest, 2014. január „.....”

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**